

۲۰۱۹/۰۱/۲۲

ملا عبدالسلام ضعيف

امريکا تېروتنه کوي

په 1988 ز. کال کله چې شوروي اتحاد پرېکړه وکړه چې له افغانستانه وځي هغه وخت کې 2+6 (شپږ ګاونډي او دوه امريکا او شوروي اتحاد) هېوادونه په ژينو کې سره را غونډ سول او د افغانستان په مورد يې له شورويانو اعتراف واخيست او يو مهالوېش يې اعلان کړ چې ووځي، خو په هغو خبرو کې نه افغانستان په نظر کې ونيول سو، نه د افغانستان ابادي او نه د افغانستان راتلونکي ته پام وسو.

پايله دا سوه چې د جنگ مخه ونه نيول سوه؛ بلکې کورنی جنگ پيل سو او افغانستان پکې تباہ سو چې تر اوسه يې مور ناوړه اغيز او نتيجه وینو.

اوس هم امريکايان په ورته شکل غواړي په افغانستان کې هماغه تېروتنه تکرار کړي، دوی غواړي چې ګاونډي او هغه هېوادونه چې د 1988 ز. کال په قضيه کې دخپل ول، هغوی بيا دخپل کړي او د افغانستان په سرنوشت کې هغوی ته هم ونډه ورکړي.

خو دغه ډول سياسي معادله چې يو ځل ترسره سوي ده بيا تکرار يې نه ممکن دی، نه گټه رسوي او نه د افغانستان موضوع حل کولای سي.

په دا اوس نژدو کې چې امريکا له طالبانو سره د سولي خبرې پيل کړي، درې تېروتنې يې وکړې: لومړۍ: د ابوظبي غونډه کې يې نور هېوادونه د افغانستان په سرنوشت کې را شريک کړل، چې دا د طالبانو لپاره هم يوه اشتباه وه چې بايد په همدې بسنه وکړي او بيا دا ډول اشتباه تکرار نه سي، او که په دې لاره کې پر دوی هر څومره فشارونه راځي د لوی هدف ته د رسېدو په خاطر دې وزغمي.

دوېم: د دغه مجلس اجندا چې له مخکې نه په دبسمير مياشت کې په قطر کې موافقه ورباندې سوي وه چې د امريکايانو د وتلو مهالوېش او اوربند خبره به څېړل کېږي، له هغې اجندا څخه امريکايان بلې خواته ولاړل او د افغان حکومت د گډون او نور موضوعات يې ور شامل کړل.

درېيم: دوی دا تېر اوولس کاله په افغانستان کې جنگ کړی دی، پر طالبانو يې هيڅ نوعه رحم نه دی کړی، د زور، فشار، بندي کولو او د توهين هرڅه يې وکارول آن تر فتواوو پورې؛ خو دا هرڅه يې بي نتيجه ول، اوس خليلزاد چې دنده يې سوله راوستل دي، غواړي بېرته هماغه مسير تعقيب کړی چې اوولس کاله يې تجربه کړی دی او هيڅ نتيجه يې نه ده ورکړې، غواړي د فشار په مټ طالبان يو څه ته راولي، چې دا کار د سولي لپاره د دوی په نيت کې شکونه را پيدا کوي، د څو عواملو له امله دا کار گټه نه لري:

لومړۍ: د افغانستان په سرنوشت کې د نورو هېوادونو دخپل کول ناکامه طريقه ده؛ ځکه چې د افغانستان موقف دومره قوي نه دی چې د دغو هېوادونو رقابت ته په پام سره خپلې گټې خوندي کړي؛ بلکې د هغوی د گټو او اهدافو بنسټ کار کېږي.

دوېم: طالبان او په مجموع کې ټول افغانان د هغه څه تکرارېدل نه غواړي چې په 1988 ز. کال کې وسول.

درېيم: دا کار د طالبانو ترمنځ مشکلات پيدا کوي او طالبانو ته د خپل صف اتحاد او اتفاق ترټولو مهم دی. څلورم: که په دې پروسه کې د سيمي ځيني هېوادونه دخپل کړل سي، ځيني نور هېوادونه له هغو سره حساسيت پيدا کوي؛ نو مجبور دي چې بيا هغوی هم دخپل کړي، او که ځيني ګاونډيان را دخپلوي بيا مجبوره دي چې ټول ګاونډيان را دخپل کړي، د ټولو هېوادونو په را دخپل کولو کې بيا د افغانستان مقام کمزوری دی او بيا ستونزه د افغانانو له لاسه وځي او نورو لاسونو ته لوېږي.

امريکا د طالبانو مقابل کې ډول ډول فشارونه کارولي او کاروي يې، همدا اوس د نورو فشارونو تر څنګ؛ انتخابات د امريکا يوه بله پر طالبانو د فشار وسيله ده چې دوی يې کاروي، تبليغات ورته کوي چې انتخابات کيږي او دادی نوملېکنه هم ورته وشوه.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

فکر کيږي لکه پخوا چې طالبان د امریکا هر ډول فشارونو ته کلک دریدلي دي، له دې وروسته به هم طالبان د امریکا د فشار هرې طریقې ته کلکه اوږه ورکړي، او په کومه برخه کې به د امریکا فشار ونه مني، که طالبانو پخوا یا اوس تیروتنه کوي، د کوم فشار تر تاثیر لاندې راځي، بیا به مجبوره وي چې د فشار په مقایسه څو برابره درنه بیه پري کړي.

نو بیا څه چې په سیاسي لحاظ خلیزاد تکراروي او یا به د امریکایانو تگلاره همدا وي نو دا د سولې لاره نه؛ بلکې دا یو سازش دی چې دوی یې په مخه وړي او نتیجه نه ورکوي؛ ځکه چې دوی اوولس کاله همدا سازشي طریقې استعمال کړي خو کومه گټه یې ورته ونه کړه.

حل لاره:

د موضوع حل داسې راوتلای سي چې امریکایانو د طالبانو نظام له منځه وړی دی، تر دوه لکه ډېر طالبان او افغانان یې په شهادت رسولي دي او تر دوه لکه زیات یې په زندانونو کې توهین کړي، تعذیب کړي چې تر اوسه هم ځینې په گوانتانامو او گن شمېر یې په افغانستان کې د دوی په زندانونو کې بندیان دي، دوی یې له ټولو حقوقو څخه محروم کړي، دنیا ته یې د ترورستانو په نوم معرفي کړي دي، د دوی سیاسي او اقتصادي ارزښت یې له منځه وړی یا یې داغداره کړی دی، نو د طالبانو او امریکایانو ترمنځ د بې باورۍ یوه لویه فاصله موجوده ده او د دوی ترمنځ یو لوی حساب پروت دی.

بڼه به دا وي چې دا حساب تصفیه سي او د دوی ترمنځ د اعتماد یوه فضا رامنځته سي او طالبان په دې مطمئن سي چې امریکایان له افغانستانه وځي او بیا وروسته هم د پیسو یا زور یا بل څه له لارې د افغانستان په چارو کې مداخله نه کوي او په مستقبل کې پر افغانانو یوه تحميلي اداره نه غواړي او له سولې وروسته بیا جنگ ته لمن نه وهي او د افغانستان مستقبل په سوله او ثبات کې راځي، دا موضوعات له طالبانو سره مطرح او نهایی سي او له دې وروسته بین الافغاني ډیالوگ پیل سي، هیچاته اجازه ورنه کړل سي چې د افغانستان په سرنوشت کې مداخله وکړي، نور افغانان په خپل منځ کې سره کښېني او د هېواد په راتلونکي، د هغه په اقتصاد، د حکومت او نظام پر جوړښت، اساسي قانون، د حکومت پر نوعیت او نورو اساسي اصلاحاتو فکر وکړي او اتفاق ته ورسېږي، بین المللي ټولنه یوازې د گاونډیانو عدم مداخله تضمین کړي او د افغانانو د پرېکړو ملاتړ وکړي.

لومړۍ مرحله: د امریکا او طالبانو ترمنځ مخامخ خبرې وشي، او تر یو معین وخت پورې انتخابات په تعلیق کې ولوړي.

دویمه مرحله: کله چې د امریکا او طالبانو ترمنځ توافقات وسوه، بیا بین الافغاني مذاکرات پیل، ټول افغان طرفونه به پکې برخه لري.

همدا د افغانستان لپاره ترټولو بڼه لاره ده چې بیا کولای سي نړیوالو ته تضمین ورکړي چې بیا به افغانستان د دوی پر ضد نه کارول کېږي.

نو که امریکایان غواړي همدغه بې لاره ده، او که په سازش، دسیسو او زور باندې څه غواړي دا نتیجه نه لري، هغه د جنگ برخه ده، او که دوی بیا هم دا خبرې کوي معنا یې دا ده چې دوی لا هم د جنگ ستراتیژي یوې ډیپلوماتیکي او سیاسي ستراتیژي ته کاملاً نه ده تغیر کړي.

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ